

Ο π. Χρήστος Κυριακόπουλος σε ακριτικά τραγούδια (BΙNTEO)

/ [Επικαιρότητα](#)

Μια μουσική βραδιά, αφιερωμένη στην ακριτικό τραγούδι, πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Πέμπτη 8 Οκτωβρίου, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...». Πρωταγωνιστές της εκδήλωσης, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρήστος Κυριακόπουλος και οι συνεργάτες του, που παρουσίασαν ζωντανά ακούσματα αντιπροσωπευτικών τραγουδιών του ακριτικού κύκλου.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ο π. Χρήστος αθόρυβα και συστηματικά, συνεχίζει την παράδοση των ανθρώπων της Εκκλησίας, που συντρέχουν στην διάσωση και ενίσχυση των αγνών πατρών θεσμών πέραν των λειτουργικών και ποιμαντικών καθηκόντων τους. Τον π. Χρήστο συνόδευσαν: ο π. Νικόλαος Κολοβός στο κανονάκι, ο Χρήστος Πανάγου στο ούτι και τον ταμπουρά, ο Γιαννούλης Μαργώνης στο λαούτο, ο Χρήστος Χάρης στο κλαρίνο, ο Κωνσταντίνος Γεωργούλης στο βιολί και ο Ανδρέας Νιάρχος στα κρουστά και την φλογέρα.

Η εκδήλωση, πραγματοποιήθηκε χωρίς την συμμετοχή του κοινού και μεταδόθηκε ζωντανά από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube. Τα ακριτικά δημοτικά τραγούδια, όπως εξήγησε ο π. Χρήστος, αναγνωρίστηκαν ως ιδιαίτερος κύκλος δημοτικών τραγουδιών από το 1875 και χρονολογικά έχουν την αρχή τους τον 9ο-10ο αιώνα. Περιέχουν όμως και γεγονότα παλαιότερα, του 8ου αιώνα.

Το περιεχόμενο των ακριτικών τραγουδιών, αναφέρεται στους αγώνες των ακριτών, των φρουρών, δηλαδή, των άκρων του απέραντου Βυζαντινού κράτους και κυρίως των ανατολικών και νοτίων συνόρων του, όπου γίνονταν συνεχείς επιδρομές από τους Πέρσες και τους Άραβες, τους Σαρακηνούς, όπως αναφέρονται στα ακριτικά τραγούδια. Ειδικότερα, η κύρια αποστολή και το έργο των ακριτών, ήταν η φρούρηση των συνόρων της αυτοκρατορίας, η καταδίωξη των ληστών και η συνοδεία των αυτοκρατόρων και των στρατηγών κατά τις περιοδείες τους. «Οι μεγάλοι αυτοί αγωνιστές συγκίνησαν την λαϊκή ψυχή και ήγειραν τον θαυμασμό και την ευγνωμοσύνη της και της δημιούργησαν το χρέος της ανταμοιβής. Και αυτή η ανταμοιβή προς τον ηρωικό κόσμο των ακριτών, υπήρξαν τα υπέροχα τραγούδια που τους έπλεξε.»

Οι ακρίτες ήταν συγκροτημένοι σε στρατιωτικά σώματα και κατοικούσαν με τις οικογένειες τους στους τόπους ευθύνης τους, για την φύλαξη των συνόρων. Ο τόπος διαμονής τους έμοιαζε με στρατώνια, όπου γυμνάζονταν και ασκούσαν στην χρήση των όπλων. Σύμφωνα με τα ακριτικά τραγούδια, συνέχισε ο π. Χρήστος, σε καιρούς ειρηνικούς, γίνονταν μεγάλα συμπόσια, όπου υπήρχε πολυτέλεια και πλούτος, με πλήθος καλεσμένων και με πολλά μουσικά όργανα και οργανοπαίκτες. Κι εκεί τραγουδούσαν τραγούδια πολεμικά και ηρωικά ή διηγούνταν προσωπικές τους ανδραγαθίες, τα κλέη και τα παθήματα μεγάλων πολεμάρχων που

αγωνίζονταν εναντίων πολλών εχθρών και ληστών. Κι έτσι δημιουργούσαν ατμόσφαιρα που θύμιζα την ομηρική εποχή. «Ο περιφημότερος από τους ακρίτες, είναι ο Διγενής, που θεωρείται και ο εθνικός ήρωας της αυτοκρατορίας. Τόπος της δράσεως του ήταν η περιοχή του Ευφράτη. Η πιο πιθανή γνώμη που διατυπώθηκε, είναι πως πρόκειται για τον βυζαντινό ανώτατο αξιωματικό των ανατολικών, Διογένη και σκοτώθηκε σε μία μάχη Βυζαντινών και Αράβων στις Κλεισούρες του Ταύρου, το 788 μΧ.

Για τον Διγενή, υπάρχει ένα πλήθος τραγουδιών που εξυμνούν τα εκπληκτικά κατορθώματά του, τη ζωή του και τον θάνατό του.» Προστάτης των ακριτών, ήταν ο άγιος Γεώργιος, ο στρατιωτικός άγιος οποίος και αναφέρεται σε πάρα πολλά τραγούδια. Πολλοί εκ των ηρώων των ακριτικών τραγουδιών, βρέθηκε ότι ήταν υπαρκτά ιστορικά πρόσωπα που διαδραμάτισαν κάποιο ρόλο την εποχή του ακριτισμού και η δράση τους πέρασε στα τραγούδια. Άλλοτε ως ιστορικό γεγονός, και άλλοτε με την μορφή του θρύλου. Τα τραγούδια της αλώσεως, μαζί με άλλα ιστορικά, ακριτικά και ηρωικά τραγούδια, άδονταν ή και χορεύονταν, τις ημέρες του Πάσχα, στον αυλόγυρο της Εκκλησίας, επειδή οι Οθωμανοί παραχωρούσαν συνήθως άδεια, για ελεύθερο εορτασμό του Πάσχα. Κατ' αυτόν τον τρόπο διασώθηκαν πολλά από αυτά, μαζί με τα ακριτικά, μέχρι σήμερα. «Ο Βυζαντινός ακριτισμός, υπήρξε το απόρθητο και ακλόνητο τείχος του Ελληνισμού, στα εκτεταμένα ανατολικά σύνορα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Ας αντλήσουμε δύναμη από το ηρωικό φρόνημα και την ακράδαντη πίστη των ακριτών, σήμερα που τα μηνύματά τους είναι επίκαιρα και το έθνος μας βρίσκεται αντιμέτωπο και πάλι με τον εξ' ανατολών κίνδυνο.»